

Likums par evaņģelisko luterisko baznīcu.

(V. V. 217. n., 26. sept.)

1. Latvijas evaņģeliskai luteriskai baznīcai pieder tiesība brīvi un atklāti noturēt dievkalpojumu un ievadīt dzīvē evaņģeliskās luteriskās baznīcas ticības un tikumības mācību. Baznīcai, kā arī baznīcas virsvaldei, vietējām baznīcām un draudzēm ir juridiskas personas tiesības.

2. Evaņģeliskā luteriskā baznīca bauda pašnoteikšanās un pašvaldīšanas tiesības. Viņas augstākā vara obligātorisko priekšrakstu un tiesisku normu izdošanā, administrācijā, saimniecībā un uzraudzībā pieder Latvijas sinodei, kas darbojas periodiski.

3. Evaņģeliskās luteriskās baznīcas un viņas iestāžu un organizāciju tiesības un intereses reprezentē Latvijas sinodes ievēlētie: evaņģeliskās luteriskās baznīcas archibīskaps un baznīcas virsvalde. Atsevišķu draudžu lietas pārvalda baznīcas padome un valde. Baznīcas virsvalde var atcelt baznīcas padomi un valdi vai atsevišķus to locekļus un atcelto vietā likt ievēlēt vai pati uz laiku ieceļ citus, vai arī ieceļ īpašu pārvaldi, kas izpilda padomes un valdes funkcijas līdz jaunām vēlēšanām.

Piezīme. Armijas un garnizonu mācītāju vai draudžu stāvokli un pārvaldi nosaka kara ministrs, vienojoties ar archibīskapu.

4. Archibīskapam ir veto tiesības attiecībā uz visiem baznīcas virsvaldes un tai padoto baznīcas organu lēmumiem, kā arī tiesība pārcelt mācītājus uz citām draudzēm, saziņā ar attiecīgām padomēm, un atlaist mācītājus no vietas.

5. Laikā starp sinodēm archibīskaps var izdot noteikumus un instrukcijas baznīcas lietās, kas pēc baznīcas satversmes ietilpst sinodes un baznīcas virsvaldes kompetencē. Šie noteikumi un instrukcijas paliek spēkā, ja sinode tos neatceļ.

6. Evaņģeliskās luteriskās baznīcas ordinētie garīdznieki, kamēr tie atrodas

baznīcas dienestā, atsvabināti no kara-klausības.

7. Saskaņā ar pastāvošiem likumiem evaņģeliskai luteriskai baznīcai ir tiesība dibināt savas skolas garīdznieku un citu baznīcas darbinieku sagatavošanai, kā arī svētdienas skolas savas jaunatnes sagatavošanai uz iesvētīšanu.

8. Evaņģeliskās luteriskās baznīcas dievnami, kapličas un kapsētas, kas atrodas šās baznīcas rīcībā, pret viņas gribu nav atsavināmi, konfiscējami vai noteicami citiem mērķiem.

9. Ja kāda pie evaņģeliskās luteriskās baznīcas piederīga juridiska persona likvidējas, tad viņas manta pāriet evaņģeliskās luteriskās baznīcas īpašumā.

10. Baznīcas amatpersonu un iestāžu varas lēmumi evaņģeliskās luteriskās baznīcas lietās nav pārsūdzami laicīgās iestādēs.

11. Evaņģeliskai luteriskai baznīcai un pie tās piederīgām juridiskām personām ir tiesība izdot un izplatīt reliģiozi-ētiska satura grāmatas un periodiskus rakstus.

12. Evaņģeliskā luteriskā baznīca, saskaņā ar likumu par tautas izglītību (Lik. kr. 1934. g. 200), piedalās programmu noteikšanā evaņģeliskās luteriskās ticības mācībai skolās, šās mācības pasniegšanas pārraudzībā un ticības mācības skolotāju cenžēšanā.

13. No evaņģelisko luterisko draudžu locekļiem ņem nodokļus draudzēm par labu. Nodokļu likmes un nodokļu uzlikšanas un iekasēšanas kārtību nosaka baznīcas virsvalde saskaņā ar sinodes lēmumiem.

Ar šo atcelti noteikumi par evaņģeliskās luteriskās baznīcas stāvokli (Lik. kr. 1928. g. 182).

Rīgā, 1934. g. 20. septembrī.

Ministru prezidents K. Ulmanis.

Iekšlietu ministrs V. Gulbis.